

Astrid Mandahl Christiansen

Fra: Ulla Margrethe Hansen <umah@kp.dk>
Sendt: 13. august 2025 10:09
Til: lovgivningogoekonomi@skm.dk
Cc: amc@skm.dk; aly@skm.dk
Emne: J.nr. 2025 - 4160 Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet m.fl.

Denne e-mail kommer fra internettet. Den er således ikke nødvendigvis fra en intern kilde, selvom afsenderadressen kan indikere det.

Høringssvar vedr. udkast til forslag: Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om registreringsafgift, lov om registrering af køretøjer og forskellige andre lov

Indledning

Det er min opfattelse, at de foreslåede ændringer i §§ 6 – 9 i lovforslaget er i strid med delegationsforbuddet i Grundlovens § 43, hvis ændringerne betyder, at en minister fremover kan ændre det afgiftspligtige område alene ved at ændre i en bekendtgørelse.

Det er desuden min opfattelse, at de foreslåede ændringer i §§ 6 – 9 øger kompleksiteten i afgiftslovgivningen, hvis det i visse situationer ikke er muligt at fastlægge det afgiftspligtige område alene på baggrund af lovteksten, fordi forskellige ressortministerier er bemyndiget til at ændre det afgiftspligtige område via bekendtgørelser.

Forholdet til bestemmelserne i § 43 i Grundloven.

Det fremgår direkte af § 43 i Grundloven, at ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov. Denne bestemmelse i Grundloven har hidtil været begrundelsen for, at der i forskellige afgiftslove er henvist til en specifik bekendtgørelse fx pantbekendtgørelse, som er angivet som ”bekendtgørelse nr. 540 af 22. maj 2017”.

I lovforslaget lægges der op til, at der henvises til den til enhver tid gældende bekendtgørelse fx pantbekendtgørelse, der angives som ”regler om pant på og indsamling m.v. af emballager til visse drikkevarer, som er udstedt i medfør af § 9, stk. 1-3, i lov om miljøbeskyttelse”

Realiteten §§ 6 – 9 i det fremsatte forslag er, at Miljøministeren, uden at det er behandlet i Folketinget, kan ændre det afgiftspligtige område for emballageafgift, NOx-afgift, mineralolieafgift og kulafgift alene ved at ændre indholdet af bekendtgørelser, som er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven. Hvis Miljøministeren fx ændrer indholdet af pantbekendtgørelsen sådan, at der fremover skal pant på vinflasker, så vil det medføre en ændring af det afgiftspligtige område for den volumenbaserede emballageafgift.

I praksis giver det god mening, at der er sammenfald mellem de til enhver tid gældende bestemmelser på miljøområdet og definitionen af det afgiftspligtige område i skattelovgivningen. Men det er problematisk, at man af praktiske hensyn går på kompromis med den meget klare bestemmelse i Grundloven. Det er desuden særdeles problematisk, at forholdet til bestemmelserne i § 43 i Grundloven slet ikke er nævnt og vurderet i bemærkningerne til lovforslaget.

Det er min opfattelse, at bestemmelserne i § 43 i Grundloven medfører, at det skal være muligt at afgrænse og definere det afgiftspligtige område for fiskale afgifter alene ved at læse den gældende lovgivning. Det vil være i strid med intentionen i Grundlovens bestemmelse, om at sikre at en

folkevalgt forsamling - Folketinget – har kontrol med skatteudskrivningen i Danmark, hvis det afgiftspligtige område kan ændres egenhændigt af den udøvende magt, uden at det er vedtaget af den lovgivende magt, alene ved at en minister ændrer indholdet af en bekendtgørelse.

Problemstillingen forstærkes af, at de bekendtgørelser, som lovforslaget vedrører, er udstedt af Miljøministeren. Dermed er der risiko for, at ændringer i de nævnte bekendtgørelser alene eller alt overvejende begrundes og vurderes i forhold til miljømæssige overvejelser, mens de afledte skattemæssige effekter slet ikke eller kun sporadisk vurderes af miljøministeriet, som ikke har den nødvendige faglige kompetence inden for det skattefaglige område.

Overvejelser om andre løsningsmodeller

Bestemmelserne i § 43 i Grundloven, betyder at lovgivningen skal formuleres sådan, at det afgiftspligtige område er klart defineret i en lov, der er behandlet og vedtaget af Folketinget. Den foreslåede retstilstand, hvor definitionen af det afgiftspligtige område er defineret med henvisning til en bekendtgørelse, som løbende kan ændres uden politisk behandling, medfører øgede administrative byrder og øge kompleksitet. Det er i direkte strid med det generelle politiske ønske om mindre administrative byrder for virksomheder og mindre offentligt bureaukrati.

En løsningsmodel er, at de relevante bekendtgørelser, som er udstedt med hjemmel i Miljøbeskyttelsesloven ændres, sådan at disse bekendtgørelser bliver til lovgivning, som kun kan ændres ved at det bliver behandlet og vedtaget af Folketinget.

En anden løsningsmodel er at fjerne koblingen mellem miljølovgivningen og skattelovgivningen, sådan at det afgiftspligtige område defineres entydigt i afgiftslovene, uden henvisninger til lovgivning eller bekendtgørelser, som er udstedt af andre ministerområder.

Specifikt i forhold § 6 i lovforslaget, om den volumenbaserede emballageafgift, bør det overvejes, om det forsat er tidssvarende og hensigtsmæssigt med en retstilstand, som betyder, at det er indholdet af en flaske / dåse / karton, som er afgørende for afgiften, og ikke den miljømæssige belastning af emballagen, som må formodes at være den samme uanset, om der er vin, øl, mælk, ketchup, juice eller vand i, i øvrigt helt identiske flasker, dåser eller kartonner.

Specifikt i forhold til § 7 og § 9 i lovforslaget, om nedslag i afgiften ved dampreturanlæg, så er nedslaget i afgiften begrundet i ønsket om at skabe incitament til at montere dampreturanlæg på tankanlæg. Det bør overvejes om det er mere hensigtsmæssigt at tilrettelægge kravene til tankanlæg i miljølovgivningen, sådan at det er et obligatorisk krav, at der skal være dampreturanlæg. Dermed vil der ikke længere være noget incitamentsmæssigt indhold i særbestemmelserne i mineralolieafgiftsloven og NOx-afgiftsloven, som derfor kan afskaffes. Konsekvensen af en afskaffelse af nedslaget i afgiften, vil være en mindre stigning i afgiften på benzin og NOx. Alternativt kan afgiftssatsen på benzin og NOx nedsættes ud fra den forudsætning, at det er et obligatorisk lovkrav, at der skal være dampreturanlæg på alle tankanlæg.

Med venlig hilsen

KP

Ulla Margrethe Hansen
Lektor

Forvaltning, Organisation og Skat
Ledelse, Organisation og Forvaltning
Videreuddannelse
+45 23733306
umah@kp.dk

Københavns Professionshøjskole
Tagensvej 18
2200 København N

www.kp.dk